

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència
del Molt Honorable Sr. Ernest Benach i Pascual

DIARI DE SESSIONS

Núm. 2, dilluns 3 de maig de 2004, edició amb motiu del Ple estudiantil

Sessió sobre la defensa i el foment de conductes saludables

ÍNDEX

Intervencions dels representants escolars

Projecte de llei de defensa i foment de conductes saludables (p. 3)

Intervencions dels grups parlamentaris

el Sr. Boada i Masoliver, del G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (p. 9)

el Sr. López i Rueda, del G. P. del Partit Popular de Catalunya (p. 10)

el Sr. Freixanet i Mayans, del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (p. 11)

la Sra. Segú i Ferré, del G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (p. 11)

la Sra. Rigau i Oliver, del G. P. de Conevregència i Unió (p. 12)

Cloenda

de l'acte a càrrec del Sr. Ernest Benach i Pascual, president del Parlament de Catalunya (p. 13)

Annex

Llei de defensa i foment de conductes saludables (p. 14)

La sessió s'obre a les onze del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de les diputades i els diputats Sr. Boada i Masoliver, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa; Sr. López i Rueda, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Sr. Freixanet i Mayans, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sra. Segú i Ferré, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i Sra. Rigau i Oliver, pel G. P. de Convergència i Unió, i l'oficiala major.

ORDRE DE L'ACTE

1. Debat i votació del Projecte de Llei de defensa i foment de conductes saludables.
2. Intervenció dels grups parlamentaris.
3. Intervenció i cloenda a càrrec del M. H. Sr. President del Parlament.

El president

Molt bon dia a totes i a tots. Benvinguts al Parlament de Catalunya. Com vostès saben, aquesta és la casa on es decideixen, on s'aproven les lleis que després regiran la vida de tots plegats, on es controla i s'impulsa l'acció del Govern de Catalunya. Per tant, a part de donar-los la benvinguda, també permetin-me que els faci la reflexió evident de la importància del lloc que en aquests moments vostès estan ocupant i que, en tot cas, pel Parlament de Catalunya és una satisfacció que així sigui, perquè en definitiva vostès coneixen molt millor, d'aquesta manera, com funciona la democràcia al nostre país. I qui sap si algun dia, algun d'aquests escons que vostès ocupen en aquests moments, l'ocuparan en condició de diputats o diputades. Tant de bo.

Projecte de Llei de defensa i foment de conductes saludables

En tot cas, comencem la sessió per tractar el primer punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació del Projecte de llei de defensa i foment de conductes saludables. Jo els donaré la paraula perquè puguin fixar la seva posició, i tindran aproximadament un minut i mig per fer-ho. En primer lloc, ho farà la senyora Dora Gabriela Núñez, del Grup Institut Pedraforca.

Dora Gabriela Núñez

Senyor president, senyors diputats. La llei que defensem, la considerem com a molt valuosa, perquè aborda temes com ara l'alimentació, l'esport i el consum de substàncies addictives. Temes que ens preocupen i interessen, perquè necessitem decidir lliurement i en consciència el nostre creixement personal. Apreciem molt l'oportunitat que ens ha donat el Parlament de Catalunya per a contribuir a la simulació d'aquesta llei. Però els proposem, senyor president i senyors diputats, fer-ne una proposta real, ja sigui a partir de les futures edicions d'aquest programa,

«Fem una llei», o bé de les ja fetes, per tal que els nostres esforços no resultin frustrats per la mera aparença d'un joc polític.

Nosaltres som un col·lectiu –els adolescents– sovint no escoltat i també oblidat, dels quals molt freqüentment es parla i valora negativament, fent ús de prejudicis i judicis, valors acrítics des del món dels adults, sense pensar que la nostra rebel·lia és la font d'energia de l'endemà. Volem, des d'aquí, reivindicar la nostra participació activa en la construcció real de la democràcia i del nostre país, des d'una educació de la voluntat i del compromís basada en valors cívics, ètics i polítics que facin possible una veritable educació pública digna i una acció ciutadana dels estudiants, per fer possible una joventut més conscient, més compromesa i més lliure.

Moltes gràcies, senyor president, senyors diputats.

El president

Moltes gràcies. Ara és el torn de la senyora Laia Parés, del Grup Institut Abat Oliba.

Laia Parés

Senyor president, senyores i senyors. Fa mig any que estem treballant en aquest Projecte de llei de foment i defensa de les conductes saludables, i el text que avui aprovarem o rebutjarem és el resultat de tot aquest treball. Al nostre Grup Institut Abat Oliba, creiem que tot i les diferències d'opinió que vàrem tenir a la sessió de comissions, el text definitiu és vàlid. Però, si ens ho permeten, voldríem fer un petit incís referent als punts 2, 3 i 4 de l'article 5 del títol I, que fan referència a les instal·lacions esportives. I és que com a habitants del Ripollès, podem assegurar que els paràmetres utilitzats per dotar-nos d'instal·lacions esportives s'allunyen de la realitat. Què més ens agradaria als poblets de cinc-cents habitants, de poder gaudir de totes aquestes instal·lacions: d'un camp d'esports, un poliesportiu cobert i una piscina coberta de vint-i-cinc metres o més? Però és que no pot ser, perquè no tenim ni mitjans per instal·lar-los, ni per mantenir-los.

També voldríem fer una recomanació als nostres diputats i diputades: que tinguessin en compte les nostres opinions i es llegissin aquest treball, perquè, al cap i a la fi, els joves som el futur de la societat catalana.

I, per acabar, dir que l'experiència ha estat molt positiva, perquè ens ha servit per aprendre a escoltar els altres i a donar opinions, a compartir-les i a defensar-les. I també, sobretot, ens ha servit per aprendre que fer una llei acceptada per tothom és quasi impossible, o molt difícil.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. Ara és el torn del senyor Felipe Charria, del Grup Institut Joan d'Àustria.

Felipe Charria

Senyor president, senyores i senyors, bon dia. M'agradaria començar dient que aquesta experiència ha estat molt gratificant per tots els que hem participat en aquest procés, perquè des d'un començament no ens imaginàvem que tirar endavant una llei fos tan difícil i complex i a la vegada tan important. Perquè ens trobem en un punt que som responsables de decidir pel benestar de tot un país i dels votants, els quals ens han confiat la seva seguretat. Així, que ens hem adonat de la gran complexitat d'aquesta feina i de la gran pressió que tenen els diputats. El fet de compartir experiència amb altres instituts d'arreu de Catalunya ens ha permès tenir diferents punts de vista entre habitants de nuclis petits i nuclis més grans, com és el nostre cas. Tot això ens obliga a la negociació, per arribar a un consens. Consens que significa servitud a la democràcia i a la vegada a la grandesa d'aquesta.

Aquesta llei ha de ser suficientment àmplia, la qual cosa ens dona la possibilitat de més d'una lectura i, per tant, més d'una aplicació. A manera de concloure, donar-vos les gràcies, perquè ens heu ofert aquesta gran oportunitat de conèixer més a fons el fet de fer una llei des del seu inici i tots els processos que ha de seguir fins a ser aprovada. Amb tot això, també hem après que tota llei hauria de poder ser modificada pels canvis socioeconòmics i culturals que constantment afecten la nostra societat.

Senyor president, gràcies.

El president

Gràcies a vostè. Té la paraula seguidament la senyora Alba Garcia, del Grup Institut Terra Roja.

Alba Garcia

Senyor president, senyores i senyors. Com a portaveu de l'IES Terra Roja de Santa Coloma, vull agrair al Parlament l'oportunitat que ens ofereix de participar en aquest projecte i de fer sentir la nostra veu. Després d'avui, el Parlament i el joc polític seran per a nosaltres molt més comprensibles. Hem après com es fa una llei, i ens hem adonat que fer encabir la complexitat de la nostra societat en els límits d'una llei és molt difícil, que el procés de discussió sobre la mena de societat que volem no s'acabava mai. Per això és necessari un parlament, per arribar a pactes sempre provisionals i, per tant, revisables.

La llei que hem elaborat ens sembla correcta i la votarem afirmativament. Recull una part de les esmenes del meu Grup, com la inclusió de l'obesitat com a trastorn alimentari o el reconeixement de la llibertat de les persones per triar allò que mengen. Tanmateix, veiem com una limitació d'aquesta llei el fet que s'ocupi d'algunes substàncies addictives i no d'altres. Totes les drogoaddicions tenen trets comuns i, per tant, han de rebre un tractament legal global. El tema és complex i necessita polítiques i programes d'actuació que impliquin tota la societat.

Pel que fa a la conveniència de posar a l'abast dels joves la pràctica dels esports, està fora de discussió. El que sí que cal és una aposta decidida en inversions. Per tant, aquesta llei hauria d'anar acompanyada del seu pressupost corresponent.

Per acabar, només demanar que l'aportació que aquests joves han fet sigui tinguda en compte pels diputats i diputades que ens representen.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè. Seguidament, té la paraula la senyora Anna Alfonso, del Grup Escola IPSI.

Anna Alfonso

Senyor president, senyores i senyors. Com a representant del nostre Grup, voldria destacar, en primer lloc, l'enorme satisfacció que ens ha suposat prendre part en aquesta enriquidora experiència, ja que ens ha ofert l'oportunitat d'apropar-nos al funcionament real de les nostres institucions polítiques, i ens ha possibilitat prendre part activa en la nostra democràcia. A més ha estat una excel·lent ocasió per constatar l'existència d'altres realitats diferents de la nostra. Valorem especialment que el diàleg, la negociació i la capacitat per cedir hagin estat requisits indispensables a l'hora d'arribar a consensuar propostes comunes. Creiem fermament que aquestes qualitats haurien de ser sempre presents en el conjunt de la nostra vida social i considerem que els polítics tenen una gran responsabilitat per tal de vetllar que aquestes qualitats esdevinguin una realitat.

El nostre Projecte de llei contempla tres àmbits d'actuació, l'esport, l'alimentació i la prevenció de drogodependències, que ens afecten a nosaltres, els joves, de forma directa i que els nostres companys de Grup Parlamentari tot seguit defensaran.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. Seguidament, és el torn de la senyora Nina Solé, del Grup Institut Icària.

Nina Solé

Senyor president, senyores i senyors. Des del punt de vista dels estudiants de l'Institut Icària que hem participat en el Projecte de llei, creiem que ha estat un treball força interessant, que ens ha permès conèixer la tasca que desenvolupen els diputats i diputades al Parlament, entendre més el món dels polítics i adonar-nos que la política influeix en les nostres vides.

En el títol dels esports, en general estem contents dels resultats obtinguts en les comissions. En l'article 1, sobre la dotació dels centres escolars, vam defensar amb èxit que el text parlés només de l'obligació de l'Estat de dotar els centres escolars públics, així com adaptar les instal·lacions i les activitats a les característiques geogràfiques de cada centre. Però en l'article 5 no vam aconseguir que els nostres argu-

ments econòmics es tinguessin en compte. Nosaltres estem d'acord que tots els pobles de Catalunya tinguin tota mena d'instal·lacions esportives, però també considerem que han de ser sostenibles econòmicament, ja que seria impossible pagar i mantenir totes les instal·lacions que preveu aquest article. Considerem que les activitats esportives han de formar part del currículum, però sense augmentar les dues hores lectives actuals i prioritzant sempre l'esforç i no les aptituds personals. Els diputats del Grup B hem encaminat totes les esmenes per aconseguir que no es discriminin aquells alumnes amb algun tipus d'incapacitat física, i que se'n garanteixi la participació en les activitats fisicoesportives.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè. Té la paraula seguidament la senyora Eva Sanjuan, del Grup Institut Nicolau Copèrnic.

Eva Sanjuan

Senyor president, senyores i senyors. L'IES Nicolau Copèrnic de Terrassa, el qual represento, ha integrat, junt amb els centres Àgora, Icària i IPSI, el Grup B. I hem treballat plegats a l'hora d'elaborar aquesta llei. Una llei que, en concret, pel que fa al tema de l'alimentació, per nosaltres va més enllà de la salut, i també té un vessant històric i cultural que cal tenir en compte. En concret, el nostre Grup ha introduït, i han estat acceptades en l'apartat de l'alimentació, esmenes que, considerem, enriqueixen la llei, com són l'establiment als centres educatius de serveis d'atenció i control per a prevenir trastorns tan greus avui entre els joves com l'anorèxia, la bulímia i l'obesitat. Aquests serveis també impartirien xerrades i tallers com a suport del crèdit comú, on es potenciarà, donant-hi la importància corresponent, la dieta mediterrània.

Bastants dels nostres suggeriments van ser acceptats a la Comissió, i altres van ser transaccionats mitjançant la discussió i, finalment, l'acord. En general, ens van semblar dignes d'atenció algunes propostes d'altres grups que vam recolzar i que voldríem esmentar aquí especialment, com la que proposava l'establiment d'un control ferm sobre determinats establiments alimentaris, molt concretament els de menjar ràpid i, sobretot, la pràctica d'oferir regals als clients infantils.

Creiem que amb el treball de tots hem millorat la llei, i el resultat ha estat positiu. I considerem l'experiència força interessant, i esperem que continuï pel que té d'aproximació dels joves al treball dels parlamentaris, que hem vist que és una mica més complicat del que ens pensàvem.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè. És el torn de la senyora Estibalitz Soto, del Grup Àgora Centre d'Estudis.

Estibalitz Soto

Senyor president, senyores i senyors. En primer lloc, dir-los que aquesta feina ens ha permès ésser conscients de la complicació que comporta aprovar una llei, la dificultat que té trobar un argument que satisfaci l'opinió de la majoria de participants, i també la importància que té cedir davant d'un altre punt de vista d'un mateix.

La nostra escola proposa la reflexió sobre el títol referent a les drogues, l'alcohol i el tabac. En primer lloc, creiem necessari mentalitzar joves i nens dels efectes del consum de l'alcohol, drogues o tabac. D'altra banda, es va arribar a l'acord que l'edat permesa per a consumir o comprar aquests productes seria la de setze anys, tot i que l'escola Àgora no està d'acord amb l'esmena acceptada.

En segon lloc, creiem que serà molt beneficiós potenciar les visites escolars a indústries tabaqueres i de begudes alcohòliques, a fi de fer conèixer d'aquesta manera el contingut, moltes vegades sorprenentment esgarrifós, del que molts joves estan disposats a consumir. És necessari que la publicitat quedi regulada pel Departament de Sanitat i Seguretat Social, i evitar, t d'aquesta manera, fomentar-ne el consum, ja sigui per televisió, ràdio o bé per altres mitjans. Cal destacar també que tota la població ha de tenir l'oportunitat de disposar d'un centre mèdic al qual recórrer en cas de drogodependència, independentment de la seva situació econòmica.

Per acabar, creiem necessària la prohibició absoluta del consum de tabac, alcohol o drogues en centres escolars. I en instal·lacions públiques hi haurà d'haver obligatòriament una divisió entre la població fumadora i la no fumadora.

Fins aquí la nostra aportació. Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. El senyor Rubén Padilla, del Grup Institut El Castell, té la paraula.

Rubén Padilla

Senyor president, senyores i senyors. Avui hem acceptat representar els joves de Catalunya defensant aquest Projecte de llei, i ho fem amb entusiasme i responsabilitat. Som conscients que en la societat actual existeixen una sèrie de trastorns en la conducta alimentària, com l'anorèxia nerviosa, la bulímia o l'obesitat. Pensem que el problema de l'obesitat comença a ser greu en el nostre país, i està poc tractat a la llei. El paper de la família i dels educadors és molt important, però no podem ignorar el poder dels mitjans de comunicació en la transmissió de models, la creació d'actituds i la gran influència de la publicitat subliminar en els hàbits alimentaris, que inciten a consumir productes poc saludables. Creiem que la llei que regula aquest apartat ha de ser rigorosa, i penalitzar qui pretén comercialitzar amb la salut dels joves. Tolerància zero. A l'IES del Castell d'Esparreguera, com a centre promotor de salut, treba-

llem per conservar i fomentar la cultura alimentària pròpia del món mediterrani, perquè aquest és un model saludable.

Per acabar, senyor president, agraïm la vostra invitació a participar en aquest projecte en què hem après alguns aspectes de la feina parlamentària: escoltar, respectar les opinions per arribar al consens, negociar, amb el compromís i la llibertat de dir que no volem que interessos econòmics manipulin la informació i utilitzin el seu poder per destruir la nostra salut. I també agraïrem, senyors diputats, senyores diputades, que tingueu en consideració les nostres reflexions.

Moltes gràcies; moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè. Seguidament, té la paraula la senyora Anna Llovera, del Grup Institut Terres de Ponent.

Anna Llovera

Senyor president, senyores i senyors, en primer lloc voldriem agrair l'oportunitat que ens ha ofert el Parlament de Catalunya de participar en el projecte «Ciutadania i política». Aquest esdeveniment ens ha permès experimentar en primera persona la tasca que realitzen els diputats i diputades, a més de conèixer el funcionament de les institucions democràtiques del nostre país.

En segon lloc, voldriem deixar palès la responsabilitat que implica l'elaboració d'una llei, i destacar la necessitat de diàleg entre tots els grups parlamentaris per tal de poder arribar a un consens que ens permeti avançar en bé de tots, ja que les lleis són la base de la nostra societat.

Centrarem la intervenció en el títol tercer, referent a les drogodependències.

El punt polèmic ha estat el moment de fixar l'edat per poder comprar i consumir alcohol i tabac, que hauria de coincidir amb l'edat laboral: setze anys, no divuit. També hem acordat una línia general d'actuació que s'hauria de dur a terme des del Departament de Sanitat i Seguretat Social, de la qual destaquem: la necessitat de promoure campanyes de rebuig contra aquestes substàncies perjudicials per a la salut, i incentivar hàbits més saludables entre els adolescents, a més d'eliminar la publicitat d'aquests productes en els diferents mitjans de comunicació, i considerar la dependència de l'alcohol, tabac i d'altres com una malaltia per a la qual s'han d'establir mesures de tractament adequades.

Finalment, agrair, en nom dels meus companys i del meu propi, la cooperació de tots els grups, i molt especialment el suport dels coordinadors del projecte.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè. Té la paraula, seguidament, el senyor Xavier Gallego, del Grup Institut Joan Guinjoan i Gispert.

Xavier Gallego

Senyor president, senyores i senyors, en representació dels meus companys de l'IES Joan Guinjoan de Riudoms, volem agrair al Parlament de Catalunya la possibilitat que ens dona d'expressar les nostres idees sobre les conductes saludables. Pensem que aquest projecte és prou important com perquè els polítics hi dediquin més esforços i recursos, tant humans, com materials.

Dins del preàmbul, que tracta de l'alimentació, de la pràctica d'esport i de la drogoaddicció, volem destacar aquest darrer tema, ja que és una realitat que vivim diàriament i que directament o indirectament té un efecte sobre nosaltres. Considerem que l'edat de consum i compra d'alcohol i tabac ha de ser la mateixa que l'edat laboral, però aquesta edat ha de ser suficient perquè els joves estiguin conscienciats, mitjançant més xerrades i tallers sobre drogodependència i alimentació als centres.

També volem fer constar que ha de ser accessible per a tothom, l'esport, i se n'ha de fomentar la pràctica.

Finalment, dono les gràcies als companys dels altres centres que ens han permès tenir una feina molt agradable, en el projecte de «Ciutadania i política», de fer una llei.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè. Té la paraula, seguidament, la senyora Anna Montero, del Grup Col·legi Cardenal Vidal i Barraquer.

Anna Montero

Senyor president, senyores i senyors, en primer lloc voldria agrair al Parlament de Catalunya l'oportunitat que ens ha lliurat a tots nosaltres per poder experimentar l'essència de la democràcia: el diàleg.

Pel que fa a la meva intervenció, em centraré en la pràctica de l'esport.

Voldria fer esment en el fet que tots els esports, en l'actualitat, tenen un cert grau de competitivitat, factor aquest que sempre ha estat present en la societat, però que no necessàriament s'ha de veure com alguna cosa negativa.

Considerem important que en tots els centres docents, siguin públics, concertats o privats, es pugui disposar dels materials i les instal·lacions necessàries per poder desenvolupar correctament la pràctica esportiva. Encara que no creiem convenient l'augment de la franja horària durant l'etapa de l'ESO, sí estarem d'acord que a segon de Batxillerat fos optativa.

El punt, potser, que defensem més fermament és la motivació de la pràctica esportiva com a mitjà per aconseguir un equilibri físic i psíquic. Per aquest motiu estem d'acord que les associacions de pares i mares coordinin i organitzin, amb l'ajut del centre escolar, la pràctica esportiva, però considerem necessària la intervenció de l'alumnat en aquesta associa-

ció per tal d'equilibrar els interessos dels pares i docents amb els dels escolars, que, al cap i a la fi, són els que acabaran duent a terme la pràctica esportiva.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula, seguidament, el senyor Jofre Bosch, del Grup Institut Eugeni d'Ors.

Jofre Bosch

Senyor president, senyores i senyors, he pujat aquí per defensar un article del títol III. L'article que em toca defensar és l'article 12, referit a les visites a les indústries de productes alcohòlics.

El vi té una llarga tradició a la nostra cultura. La vinya va ser un dels primers cultius de l'antiga civilització mediterrània. Actualment seria de molt mal veure menjar-se uns calamars i peixets amb Coca-Cola, ja que el vi és un ingredient principal en la gastronomia mediterrània.

En l'article 12 original, s'esmentava que estaven prohibides les visites a les indústries alcohòliques, perquè incitava les persones a enganxar-se a aquests productes. La nostra reacció referent a aquest article va ser negativa. Pensem tot el contrari. Si sabem com es produeix el suc de poma, per què no saber d'on ve el vi? No fa cap mal visitar unes instal·lacions vinícoles, sinó que, en canvi, saber el procediment de la seva elaboració ajuda a enriquir la cultura de les persones. Jo, aquí, defenso que el coneixement del mal no implica el seu ús. Reprimir mai és bo. Conèixer i educar en el coneixement és allò que s'ha de fer. El coneixement no està en mans de les indústries vinícoles; l'únic amo de la consciència, del pensament, de la percepció, del coneixement humà és, i això no ho pot impedir cap llei, la mateixa persona.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè. Té, seguidament, la paraula el senyor Jordi Lluís Casals, del Grup Institut Menéndez y Pelayo.

Jordi Lluís Casals

Senyor president, senyores i senyors, en el Projecte de llei de defensa i foment de les conductes saludables sotmès a la nostra consideració, al Grup Parlamentari de l'IES Menéndez y Pelayo hem considerat necessari modificar l'apartat relatiu a l'edat permesa per al consum de begudes alcohòliques, establerta als divuit anys d'edat.

Bé, considerem que els setze anys és l'edat adequada per permetre l'accés a la compra i el consum de begudes, i ho justifiquem amb aquests arguments.

Primer. Per evitar que el jove menor d'edat begui gran quantitat d'alcohol en els anomenats «botellons», amb el risc que les substàncies estiguin en mal estat i facin que els nois i noies puguin arribar així a un coma etílic o a una addicció, plantejem

que, pel que fa als bars, discoteques o locals d'oci en general, es permeti vendre als joves de setze anys una quantitat limitada de begudes alcohòliques, amb un grau d'alcohol determinat per les autoritats sanitàries. D'aquesta manera disminuiria el nombre de «botellons» a les nits, i com a conseqüència, les denúncies per aquests fets.

Segon. Si es considera una persona de setze anys prou madura per treballar, creiem que s'ha de considerar aquest jove prou madur per poder comprar begudes alcohòliques i tabac. No obstant això, cal canviar la cultura del beure entre la joventut, és a dir, s'ha de permetre el consum d'alcohol sense arribar al punt que aquest pugui malmetre l'organisme humà.

Tercera i última esmena. S'haurien d'abaratir els preus de les begudes alcohòliques dels bars, discoteques i locals d'oci en general, i apujar els preus d'aquestes mateixes begudes i també les botelles d'aquest producte en els distribuïdors, i fer així que al jove li surti més a compte anar als locals d'oci i no pel carrer.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. Seguidament, és el torn del senyor Pau Muñoz, del Grup Institut Esteve Terradas.

Pau Muñoz

Senyor president, senyores i senyors, m'agradaria agrair, abans de tot, que se'ns hagi permès de col·laborar en aquest projecte. Un cop dit això, i en representació del meu centre, voldria que ens fixéssim un moment en l'article 1, del títol I, «L'activitat física esportiva», referent a les dotacions als centres escolars.

Tots sabem que l'activitat física és bona per a la salut, però també sabem que, sense les infraestructures adequades, resulta molt difícil de practicar. Per això creiem que és important que el Govern doti els centres escolars públics dels elements i recursos necessaris per poder exercir la seva tasca, i perquè els alumnes d'aquests centres puguin practicar l'activitat física.

Un altre aspecte que ens sembla rellevant és l'article 4 del mateix títol, en el qual es reconeix la importància d'integrar tot l'alumnat en la pràctica esportiva, inclosos els que tenen alguna discapacitat física. Si bé pensem que l'activitat física esportiva és per excel·lència una activitat que afavoreix la integració, en el cas de les persones amb discapacitats serà necessari comptar amb recursos específics que l'Administració haurà de proporcionar.

Per finalitzar, voldria comentar que aquestes dotacions s'haurien de fer tenint en compte la localització geogràfica i el nombre d'alumnes de cada centre, per tal de fer un repartiment més equitatiu.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè. Del Grup Institut de Pont de Suert, té la paraula el senyor Pau Planelles.

Pau Planelles

Senyor president, senyores i senyors, en primer lloc, els membres de l'IES el Pont de Suert, pertanyent al Grup Parlamentari D, volem agrair al Parlament de Catalunya l'oportunitat de participar en el projecte «Fem una llei».

En segon lloc, centrarem aquesta intervenció en el següent: tots som conscients de la importància que té el fet de fomentar conductes saludables ja des de la infantesa i des de l'adolescència. I tots sabem també que per dur a terme aquest foment, la nostra societat ha de disposar dels mitjans i recursos adequats i necessaris, i a l'abast de tota la població. Ara bé, quan es parla de tota la població, el Grup Parlamentari D vol remarcar que no ha d'existir cap mena de discriminació entre l'àmbit rural i l'àmbit urbà. Amb aquesta puntualització volem denunciar l'aïllament i l'abandó que els habitants de les comarques pirinenques, com la Ribagorça, pateixen en serveis i infraestructures. Si això no es preveu des de les administracions competents, el despoblament dels nuclis rurals de la gent jove i l'emigració cap a les grans ciutats, amb la seva posterior massificació demogràfica, seran fenòmens imparables.

Per tal d'evitar aquesta situació, el nostre Grup Parlamentari va presentar l'esmena 11.d, en la qual precisem les instal·lacions esportives que haurien de tenir les poblacions geogràficament aïllades.

Amb relació a tot el que hem exposat, un, demanem als polítics de debò que analitzin i reflexionin sobre la problemàtica social esmentada, perquè tots els ciutadans puguem gaudir de les mateixes condicions. Dos, demanem el vot afirmatiu de tots els grups parlamentaris a la llei, per tal de posar punt i final a aquesta situació discriminatòria i d'arraconament dels habitants dels Pirineus.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. Seguidament, pel Grup Institut Manuel de Pedrolo, té la paraula el senyor Dídac Porredon.

Dídac Porredon

Senyor president, senyores i senyors, per començar volem agrair-vos l'oportunitat que se'ns ha donat, per segon any consecutiu, de participar en el projecte «Ciutadania i política», i el tracte amable que hem rebut per part del Parlament de Catalunya. Per a nosaltres, poder participar en aquest projecte ha significat adonar-nos que la feina d'un parlamentari no és gens ociosa, i ens hem pogut endinsar en el món de la política real.

Abans d'arribar al redactat de la llei final, hem discutit moltes vegades, però sempre ho hem fet mitjançant el diàleg.

Pel que fa a la llei que hem treballat, creiem que ha valgut la pena discutir sobre els temes que contemplam, ja que són fonamentals per a la salut dels adolescents, i el fet d'haver-hi pogut participar ens ha conscienciat encara més de la gran importància que tenen.

De l'esport, creiem que no és correcte exigir que la pràctica d'activitats físiques i esportives no comportin cap risc, ja que el risc zero no existeix; i també pensem que no està bé dir que no s'ha de fomentar la competitivitat, ja que, segons el nostre parer, no és precisament als instituts on més es fomenta, i si n'hi ha una mica, ja va bé perquè ajuda a superar-se un mateix.

De l'alimentació, opinem que quan ens referim a la dieta mediterrània, ho fem perquè es practiqui a la vida quotidiana, i no perquè simplement quedi escrit en un article. També creiem que l'escola, en cap cas, no és la responsable de l'alimentació d'un alumne, sinó que només ha de ser un complement de l'educació que els pares donen a cada fill.

Pel que fa a les drogues i substàncies que creen addicció, creiem que s'hauria de sensibilitzar l'alumnat, des de ben petit, de les greus repercussions que comporten unes addiccions com aquestes.

Finalment, m'agradaria donar les gràcies, en nom del nostre Institut, a tots els que han fet possible que aquesta activitat s'hagi dut a terme, ja que la considerem important per a la nostra formació.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. Ara és el torn del Grup Col·legi Lestonnac de Lleida, i té la paraula la senyora Mar Miralbés.

Mar Miralbés

Senyor president, senyors i senyores, *anthropos politicon zoon*, «l'home és un animal polític», deia el vell Aristòtil. La *polis*, la ciutat, la societat, és l'àmbit natural dels humans. Els atenesos, reunits en assemblea a l'àgora, exercien el seu dret de ciutadania en una democràcia directa. Nosaltres, els joves, avui, al Parlament de Catalunya, rememorem l'àgora. Ens endinsem en l'essència de la democràcia i coneixem, de primera mà, la tasca dels nostres diputats i diputades.

Seguidament, amb relació al present Projecte de llei de conductes saludables, voldria fer dues consideracions.

D'entrada, el fet que la nostra escola formi part de les escoles promotores de salut, ens fa sentir especialment sensibilitzats. I en aquest sentit, defensem fermament que la salut, en els seus diferents àmbits –esport, alimentació i prevenció d'addiccions–, sigui objecte d'educació des de la infantesa i la joventut, i que es consideri una responsabilitat comuna tant de la família com de l'escola i de les administracions.

D'altra banda, ens trobem davant d'un text àmpliament consensuat en les comissions parlamentàri-

es prèvies, on hem acceptat esmenes d'altres forces i n'hem retirat algunes que consideràvem importants. Per tot això, i amb el rerefons del diàleg com a mecanisme d'entesa, els anuncio el vot favorable del Grup E i el del Col·legi Lestonnac de Lleida a la votació final.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè. Té seguidament la paraula, pel Grup Institut Bernat el Ferrer, el Senyor Bernat Segura.

Bernat Segura

Senyor president, senyores i senyors, m'adreço a la cambra com a representant de l'IES Bernat el Ferrer, del Grup Parlamentari E. Avui es dona per finalitzada l'activitat en què hem treballat des del principi de curs, una activitat en la qual hem après, entre d'altres coses, el procés de creació d'una norma jurídica, en aquest cas una llei.

A continuació us exposaré algunes qüestions que per a nosaltres són fonamentals per al desenvolupament físic i psíquic de les persones. Per una banda s'hauria de tenir cura del missatge que transmeten els mitjans de comunicació a l'hora de vendre determinats productes que poden ser nocius per a la salut. Fins i tot, també, els que arriben de forma subliminar. Un exemple serien els anuncis d'alguns productes alimentaris, on s'hi mostren persones perfectes estèticament.

D'altra banda, pel que fa referència a l'esport, pensem que caldria destacar la seva importància com a element bàsic en l'educació per a la salut i en la integració de diferents cultures presents en la nostra societat. També seria bo una major difusió de tota mena d'esports i no solament dels que donen més beneficis econòmics per als mitjans.

Així mateix pensem que no pot haver-hi una difusió correcta de l'esport si no hi ha dotació econòmica adient i d'infraestructures.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors.

El president

Gràcies a vostè. I, finalment, en l'última intervenció d'aquest bloc té la paraula la senyora Marina Sáenz de Pablo, del Grup Institut Santiago Sobrequés.

Marina Sáenz de Pablo

Senyor president, senyors diputats, senyores i senyors, tenim l'honor de tancar aquest Ple tan interessant i participatiu, que suposa la cloenda d'aquest projecte, en el qual hem participat juntament amb alumnes de procedències molt diverses.

Després de sentir les intervencions dels nostres companys ens és difícil aportar noves idees i valoracions que no hagin estat dites o suggerides al llarg d'aquesta enriquidora experiència, ja que, en general, les compartim i secundem totes.

Valorem especialment la discussió de les diferents esmenes i propostes. Va ser especialment interessant i profitosa. Ens vam sentir com autèntics diputats, com veritables representants dels joves de Catalunya, i en particular del nostre centre.

També volem remarcar el positiu que ha estat conèixer gent d'arreu, el seguiment d'un procés legislatiu i el treball de les comissions. Ens ha causat un gran impacte el fet de poder treballar al mateix lloc on, dia rere dia, es prenen decisions i es decideix el futur del nostre país. La mateixa emoció que estic sentint en aquests instants en adreçar-me a tots vosaltres en aquest espai històric que ha estat testimoni dels fets més significatius de la història més recent.

Ens complau, doncs, el fet de poder treballar i opinar sobre aquests temes que ens afecten diàriament a tots els joves. I desitgem que el compliment d'aquesta normativa esdevingui una realitat.

Finalment, agraïm la presència del molt honorable senyor president del Parlament de Catalunya i de tots els il·lustres diputats avui aquí presents.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè.

Bé, un cop fet el debat passarem a la votació del Projecte de llei. La votació la farem a mà alçada i, per tant, quan jo digui «Vots a favor» els que hi estiguin a favor aixecaran la mà, etcètera.

Iniciem la votació.

Vots a favor del Projecte de llei per a la defensa i foment de conductes saludables. Aixequen la mà, si us plau.

Vots en contra.

Abstencions.

El Projecte de llei per a la defensa i foment de conductes saludables ha estat aprovat per unanimitat.

Intervenció dels grups parlamentaris

El segon punt de l'ordre del dia és la intervenció dels grups parlamentaris. Començarà a fer-ho, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, l'il·lustre senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors, és un honor per al nostre Grup Parlamentari tenir-los, tots vostès, aquí, i no només a l'hemicicle sinó a la resta de sales d'aquest Parlament. I la representant de l'IES Sobrequés, de Girona, deia que se sentia emocionada, no? Jo comparteixo aquesta emoció per tres qüestions. Una emoció com a diputat en veure aquesta activitat i aquesta participació, i aquest coneixement de la nostra feina, que em sembla que és molt positiu; com a professor de secundària també, en veure el treball excel·lent, doncs, que han fet els

professors –mai reconegut el seu esforç– al llarg de tot el país, i d'instituts, i de centres de primària, i també com a pare, en compartir aquesta sessió amb la meva filla.

Vostès han tingut una gran quantitat de discussions, de diàleg, elements clau sobretot en aquests temps convulsos d'enfrontament que hi ha a tot arreu del món. Ha estat important la seva actuació, arribar a un consens. Un consens que ha arribat a la unanimitat. Els haig de dir que no és normal aquesta unanimitat a la resta de sessions parlamentàries. Hi ha més nos, hi ha més abstencions; però està bé. També hi ha alguns temes que són per unanimitat.

Em consta, per la sessió que vàrem fer anterior, aquí al Parlament, que ha estat una discussió viva, rica, plena de matisos sobre temes que a vostès els importen, i molt. Temes com la pràctica esportiva, que ha derivat, si se n'han adonat, a una reivindicació territorial, eh?, un desequilibri territorial que s'ha constatat que hi ha al nostre país. I des del Ripollès, des de l'Abat Oliba, o des de la Ribagorça, reclamen també més atenció política a aquestes comarques. La comparteixo.

També s'ha parlat de l'alimentació i dels possibles trastorns, no? Fins i tot quan s'ha parlat de la regulació de consum i venda de l'alcohol o del tabac, ja ho sé, que hi ha hagut una discussió molt viva, aquí. Hem tingut una defensa molt important del vi, des d'un punt de vista cultural, evidentment –des d'un punt de vista cultural. Però ha estat molt bé, perquè ha començat així i ha acabat amb un element clau: el coneixement està en la pròpia persona, independentment de si anem a visitar una fàbrica o mirem la televisió; és la persona la que decideix, doncs, el que fa i el que deixa de fer.

Participació, doncs, implicació, actitud crítica davant la vida és el que hem escoltat avui en les diferents intervencions. I sobretot també, i és molt important, exigència als polítics. Molt bé, em sembla molt bé. I alguns han dit «polítics de debò». Doncs els polítics de debò, en principi, eh? Bé, perquè la política ho és tot, i això és un element importantíssim. No la veiem, o no la vegin vostès com una cosa llunyana, que són cent trenta-cinc persones i alguns més, que la porten a terme. No. És el dia a dia, i vostès també fan política, i molta, i de debò també. A l'institut, al barri, al poble, a les diferents ciutats, a les diferents entitats a què vostès pertanyen, a sindicats d'estudiants, que em consta que també hi ha persones aquí que hi participen. En definitiva, es mobilitzen, lluiten, i ho fan d'una manera, tots vostès, d'una manera altruista, com també ho fem els polítics, d'una manera altruista.

Per acabar només els vull dir una qüestió que a mi em sembla essencial. Continuïn tots vostès essent vitals, essent lliures i crítics. El país els necessita així.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

El president

Gràcies. Té la paraula seguidament l'il·lustre senyor Rafael López, del Grup Parlamentari Popular.

El Sr. López i Rueda

Gràcies, senyor president. Però abans de tot, doncs, com ha fet el company d'Iniciativa, agrair la vostra presència aquí. Home, avui ja sabeu què és la pràctica política, ja sabeu que la pràctica política no és gens fàcil i no és gens..., és una mica complicada, sobretot quan s'ha d'arribar a acords. Avui hem fet una cosa que poques vegades s'ha vist en aquest parlament, que és aprovar una cosa per unanimitat, que també s'hi ha fet referència.

Però mireu una cosa. Més que aprovar una cosa per unanimitat, el més complicat és aplicar una llei. Perquè, és clar, nosaltres podem dir, podem pensar, podem reflexionar i podem fer totes les lleis que vulguem. Però després s'han d'aplicar. Amb això què vull dir? Que una cosa és exigir a l'Administració... –i aquí s'ha exigít, hi ha hagut diversos companys i companyes que han exigít a l'Administració–, fins que ha arribat, em sembla que amb tota la legitimitat i amb tota la franquesa del món, el Jofre i diu: «Escolteu, això està molt bé però escolta, també nosaltres... és important que nosaltres les apliquem.» I això us ho diu un *tio* que als divuit anys era un autèntic *pendón berbenero*. Vull dir, jo, quan tenia divuit anys, és clar... perquè segurament ara m'estaran veient els pares a la tele i diuen: «Tu tampoc pots anar donant molts consells, perquè quan tenies divuit anys vam tenir força problemes, no?». I és clar, fins que no vaig tenir vint-i-un anys i em va arribar una noia i em va dir: «Escolta, a veure, tu, què passa amb tu? D'això n'hem de parlar.» I llavors em va canviar i em va fer veure, doncs, que l'important eren uns valors determinats que s'havien de defensar, no?

Per això l'important no és tenir només informació, perquè penseu una cosa, mira: jo sempre dic, sabeu quin és el col·lectiu que més fuma? Els metges. Comprovat. Algú pensa que és per manca d'informació? No, és per una manca de formació personal. Perquè una cosa és la informació que se'ns dona, i nosaltres tenim molta informació; tots sabem que emborratxar-se està malament, que prendre drogues està malament, però després la formació és molt diferent. I aquí és on hem d'incidir. I aquí és on la persona ha d'entrar, i cadascú de nosaltres hi ha d'entrar. I això el Rubén ho ha dit molt bé: «Escolta, és que hi han poders poderosos, com per exemple la televisió, que ens afecta.» Fa poc jo veia, per exemple, miss Espanya. Ho heu vist, no? Fa poc, miss España, que llàstima que no guanyés miss Barcelona, eh? Tots estàvem allà, però... Ho va veure, no? Això és important, també, perquè el model que se'ns dona des de la televisió, des dels poders públics, moltes vegades està en contradicció amb el que després venim a defensar aquí. O per exemple quan nosaltres estem a la discoteca i fem allò de què resisteix més, no? Perquè és

clar, una cosa és aprovar una llei i una altra cosa és després aplicar-la al nostre cas, al cas individual, no?

I per això és important posar les mesures no només polítiques, no només institucionals, sinó també les mesures individuals, cadascú. Mireu, a mi m'explicava –i quan parlàvem de l'educació–, i parlant de l'educació a mi m'explicava un company una cosa; diu que al principi de curs, quan va... –em sembla que era a segon d'ESO; bé, no me'n recordo–, a principi de curs van veure que hi havia penjat al fons de la paret de classe un cartell amb una figura humana, anatòmica humana, amb tots els ossos i els músculs. En cap moment van tocar el tema dels ossos i els músculs del cos. I al final de curs el professor els va posar un examen que deia: «Enumera els ossos i els músculs del cos.» És clar, tothom es va queixar dient: «Escolta, això no ho hem donat.» I el professor els va dir una cosa que també vull que hi reflexionin tots plegats. Va dir: «Mireu, la informació l'heu tingut penjada aquí tot el curs.» Per això l'educació no és només tenir molta informació sinó saber-la aplicar. Saber que la tens i saber-la aplicar.

Per això avui hem fet un gran pas, amb una llei molt important que és sobre salut. Però també hem de fer un pas personal molt important, que és aplicar tot allò que diem, perquè de res serveix ser políticament correcte si després no apliquem el que diem i el que pensem.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

El president

Gràcies. Té la paraula seguidament, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Josep Maria Freixanet.

El Sr. Freixanet i Mayans

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors, bon dia a tots. El Parlament de Catalunya avui està d'enhonorabona. Des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, al qual represento, valorem molt positivament el desenvolupament d'aquest Ple. Crec que vostès avui han estat excepcionals i han deixat en mal lloc aquells que titllen els joves de passotes. El jovent el que vol és que se'l tingui en compte. El jovent el que vol és que es passi de les paraules als fets. En un món cada vegada més local..., més global però si bé cada vegada també més local, vostès han elaborat una llei molt important, una llei que estableix el principi de la prevenció com a element clau de salut.

Permetin-me que en destaquï uns quants elements, uns quants aspectes. Que l'esport i la seva pràctica siguin considerats com un dret. Que l'activitat esportiva esdevingui portadora dels valors de la convivència, la solidaritat, la participació, el civisme, la cooperació i la cohesió social. Com deia abans, tradicionalment s'ha identificat la salut simplement com l'absència de malaltia. A poc a poc comença a

fer-se lloc una altra teoria, un altre concepte de salut i de benestar que es basa en la idea que la prevenció de les malalties, la promoció de la salut i de les conductes saludables són tant, o millors, molt més importants que el guariment. Calen campanyes de prevenció i conscienciació del tabaquisme, tot i que les darreres campanyes sembla que han tingut incidència. Com deia algú, conèixer i educar en el coneixement com a eina de prevenció.

No obstant això, calen mesures també preventives en sexualitat, toxicomania, alcoholisme i trastorns alimentaris, on es constata que hi ha un cert relaxament en l'assumpció d'hàbits més saludables.

Per acabar, vostès han elaborat avui una llei; han fet una pràctica de simulació legislativa. Vostès dintre de poc podran exercir el seu dret a vot i molt possiblement alguns o algunes ocuparan llocs com a regidors, com a regidores, com a diputats, com a diputades. Com a representants de la cosa pública jo els esperono a seguir en aquest esperit crític, aquest esperit de diàleg, i els demano que no ho oblidin mai. Participar vol dir decidir. Per tant, els esperono, els demano una altra vegada que participin de la vida política.

Avui em plau agrair-los la seva constància i dedicació com a promotors i redactors d'aquest...

Projecte de llei i, com no, al professorat, mai prou reconegut en la tasca de formadors de la ciutadania. Com a representant també d'un municipi molt petit en aquest Parlament de Catalunya, m'afegeixo també a tota aquella gent que ha demanat el tema de l'equilibri territorial, tant als barris de les grans ciutats com als pobles de noranta, cent, cinc-cents o mil habitants, ha de fer possible que aquesta llei que vostès han aprovat avui es pugui portar a terme.

Per tant, moltes gràcies, i el reconeixement del nostre Grup Parlamentari a la seva tasca.

Bon dia. *(Aplaudiments.)*

El president

Moltes gràcies. Seguidament és el torn de la il·lustre senyora Núria Segú, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

La Sra. Segú i Ferré

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats. Voldria donar-los la benvinguda a tots vostès, als seus companys que els acompanyen fora d'aquest hemicicle, als seus mestres, als seus professors i als seus pares, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

Avui, aquí, vostès han pogut participar en el tram final d'un procés d'elaboració d'una llei, el la Llei de defensa i de foment de conductes saludables. Vostès, ho han comentat, han esmerçat temps i esforç al llarg de tot aquest procés, ha estat enriquidor i els ha permès conèixer també les realitats diferenciades d'arreu del territori del nostre país, també ha sortit diferents vegades al llarg de les seves intervencions.

Alhora vostès han practicat l'exercici del consens, això és, la defensa de les seves posicions i la cessió de part d'aquestes per tal d'assolir un text, en aquest cas una llei, que, com deia alguna de les diputades que ha intervingut, és força difícil que sigui acceptada per tothom. Han pogut constatar que es tracta d'un procés complex que vostès s'han pres amb seriositat i amb rigor, tal com es desprèn de les seves intervencions. Nosaltres entenem que de ben segur els serà útil per a la seva formació com a persones ja que al llarg de la vida i també de la vida quotidiana l'exercici del consens i la concertació amb els pares, amb els germans, amb els amics i amb la societat en general és fonamental per assolir un viure saludable i també amb felicitat.

Alhora també voldria fer-los esment que vostès han fet justícia a la seva presència avui aquí. Els seients que vostès ocupen, com saben, cada dimecres són ocupats per cent trenta-cinc homes i dones, ciutadans d'aquest país, que representen els més de sis milions de catalans. Vostès, durant la seva participació en aquest procés de simulació parlamentària en l'elaboració d'una llei i que ha acabat avui aquí al Saló de Plens del Parlament de Catalunya, han contribuït també a formar-se personalment, com a ciutadans en democràcia. Vostès, com ja ha dit el president del Parlament també en la seva primera intervenció, representen el futur d'aquest país. L'aprofundiment en valors democràtics que vostès han exercitat amb la reflexió de la societat que volen, i alguns, he de dir-ho, que ho han fet amb força realisme i amb força pragmatisme, ja que han comentat també que és necessària la dotació pressupostària perquè les lleis tirin endavant, per tant, han entès que en política també hi ha part de reflexionar entorn de la societat que volem. També hem de fer un exercici de prioritzar els recursos econòmics per tal de decidir què fem o què deixem de fer, eh? Això, des d'un grup d'esquerres que jo represento, és fonamental perquè entenem que és necessària la política per transformar i canviar la societat, per canviar allò que no ens agrada, per tal de poder contribuir a una societat més igualitària, per tal que vinguis d'on vinguis, hakis nascut on hakis nascut, tinguis les mateixes oportunitats per accedir a una sanitat de qualitat, a una educació de qualitat, en resum, a uns serveis de qualitat sense iniquitats territorials, que han sortit reflectides a les intervencions, i sense també, recordem-ho, iniquitats socials.

Per acabar, voldria encoratjar-los a vostès, al claustre de professors de les seves escoles i a les seves famílies a continuar educant en aquesta línia, fomentant l'esperit crític i els valors democràtics.

Moltes, senyor president. *(Aplaudiments.)*

El president

Tancarà aquest torn l'honorable senyora Irene Rigau, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

La Sra. Rigau i Oliver

Moltes gràcies, senyor president. En primer lloc saludar-los a tots vostès, diputats i diputades avui d'un caràcter especial. D'una manera també singular saludar a tots els que ens acompanyen a la sala de baix en aquest mateix Parlament, i els que han quedat als centres. Però aquesta salutació seria incompleta si no l'adrecés també d'una manera molt afectuosa a tot el professorat, un professorat que ha invertit una il·lusió i un treball i que pot estar ben satisfet dels resultats obtinguts. Us hem de felicitar a tots vosaltres, a tots vostès i a tots els seus professors i professores pel nivell que aquí s'ha demostrat, un nivell en el contingut de tot el que s'ha exposat, una expressió, doncs, molt clara, molt lleugera, i que ha demostrat, doncs, que no només tenen informació sinó que la saben comunicar, i també permetin-me que els felicitï pel seu comportament en aquesta cambra. La seva presència aquí, com ho és tants dies quan hi han grups d'escoles i d'instituts que visiten aquest Parlament, aquesta presència avui aquí és per als diputats i diputades d'aquesta cambra un compromís i una exigència. I també els que hem estat docents hem de recordar, i així s'ha fet també esment en aquest Parlament, que és la seva presència una experiència per a nosaltres gratificant perquè ens recorda i ens esperona a continuar treballant, com hem fet tants anys, per al jovent del nostre país.

Aquesta experiència de «Fem una llei», que avui aquí tanquem, parteix d'una iniciativa que ja té dos anys i que la llavors consellera d'Ensenyament, la senyora Carme-Laura Gil, que avui ens acompanya a la cambra com a diputada, conjuntament des del Departament amb el Parlament de Catalunya, van posar en marxa. Crec que hem d'estar contents i cofois dels resultats que se n'han recollit. Perquè aquesta experiència parteix d'un principi, el principi que donar la paraula als nois i noies significa posar-los en condicions d'expressar-se. I avui aquí s'ha pogut veure com aquesta expressió feta avui aquí a la cambra, resultat d'un treball de comissions i de debats i de discussions, ha arribat a molt bon terme. El que es demostra és que com més es pensa i es contrasta un pensament, millor és l'expressió final. I avui aquí aquest treball, a través d'aquesta veu donada, aquesta paraula donada als nois i noies de tants centres d'arreu de Catalunya, s'ha pogut fer un treball que s'ha clos amb una unanimitat.

I jo crec, i abans ho comentàvem breument amb el president de la cambra, que sí que n'hi ha sovint d'unanimitats; jo aquí voldria discrepar una mica dels meus companys. Quan hi ha un tema tan clar com és el que avui aquí s'ha exposat, un tema que afecta a tots els diputats i diputades d'aquesta cambra avui singulars i a tots els seus companys i a totes les seves famílies, és fàcil arribar a la unanimitat perquè cal veure com aquests models que atempten contra una salut digna i una salut clara i ferma en els nois i noies, és un punt de gran interès, i tots ho saben perquè a les seves cases els seus pares i les seves ma-

res els reiteren aquesta preocupació. I en aquest sentit, posats també que estar en el Parlament vol dir manifestar també alguna petita discrepància avui en aquest cas, jo li faria un comentari al company del Partit Popular en relació amb els models i a les missses i a aquests concursos. Jo crec que nosaltres tenim, i penso que estem d'acord amb ell, que el nostre model, el model de ciutadà i ciutadana del futur és un model de persona saludable que hem de procurar que estigui al marge de determinats models. I és per això que l'esport, l'alimentació i la prevenció són tan importants per a uns ciutadans i ciutadanes que estan aquí avui asseguts, que tenen una esperança de vida llarguíssima, una esperança de vida que cal que la puguin aprofitar i en la qual han d'invertir des de la joventut.

En definitiva, jo voldria acabar per agrair aquesta presència aquí, per poder ja avançar un estudi que d'aquí uns anys haurem de poder fer, de veure quants regidors, regidores, diputats i diputades hi haurà en el futur que en el seu currículum puguin posar que han participat en aquesta experiència.

I permetin-me que acabi, aquests dies que estem parlant d'una nova Europa, amb unes paraules de Romano Prodi, amb una carta que va adreçar als nois i noies recentment. Deia: «per fer grans passos endavant no cal fer una revolució, n'hi ha prou en assegurar's tots junts per pensar en els problemes i en les necessitats que tenim», i deia «heu de parlar d'aquestes coses amb els vostres amics i amb les vostres famílies i amb els vostres professors tant com pugueu, perquè sovint us trobeu massa sols i per això perdeu la vostra alegria». «Sobretot, demaneu a les persones adultes, diu Romano Prodi, –i fem nostres aquestes paraules– demaneu a les persones adultes que us deixin estar junts a la ciutat, a la plaça, a casa, i que amb això us ajudin a créixer més feliços».

(Aplaudiments.)

Intervenció del M. H. Sr. President del Parlament

El president

Moltes gràcies. Amb això hem acabat el punt segon i passàrem al tercer que si els sembla bé són unes paraules que els adreçaré jo mateix per tancar aquesta sessió.

D'entrada, si m'ho permeten, jo voldria felicitar molt sincerament la tasca que vostès han fet avui, també la que han fet durant uns quants mesos i també felicitar els professors i els responsables d'aquest programa. Ja s'ha dit però jo els ho vull repetir, és evident que vostès han estat, no avui només sinó amb la feina feta prèviament, han estat a l'alçada de les circumstàncies, i això és molt important.

Un dels objectius del Parlament de Catalunya per a aquesta legislatura és intentar obrir al màxim el

Parlament a la ciutadania. Per què això? Doncs, perquè com tot a la vida, la manera de fer política també ha de canviar, i això per a nosaltres és molt important. Les maneres de fer política han de canviar i força, i vostès avui, aquí, ens ajuden a canviar aquestes maneres de fer política. Ens ajuden, per exemple, veient un tema molt important, com el que han tractat vostès en la seva Proposició de llei, potser d'una altra manera que fins ara no havien vist. En aquest sentit permetin-me dir-los, perquè jo abans de ser president havia estat diputat, i el tema que vostès plantegen en aquesta Proposició de llei s'ha discutit en aquesta cambra. Em sembla que era la Laia Parés i el Rubén Padilla que deien «del que nosaltres hem parlat, tinguin-ho en compte», i tant que ho tindrem en compte. I aquesta també ha de ser una altra manera de canviar o la manera de fer política. Tenir en compte allò que ens arriba de la ciutadania, dels ciutadans i ciutadanes, i, sobretot, d'aquells que ho viuen d'una manera més directa com són vostès. La importància del tema que vostès han tractat és molt, molt gran, és molt, molt gran, entre d'altres coses, perquè determinarà la seva qualitat de vida en el futur, i això avui en dia és fonamental.

Vostès saben què vol dir Parlament? Parlament vol dir lloc per parlar, per tant, què busquem aquí? Busquem l'espai fonamental per al debat, i el debat, la resolució de conflictes mitjançant la paraula, la recerca amb pau de solucions i propostes acceptades per tots i totes des de la llibertat i la pluralitat del pensament són trets que defineixen la política que es fa en aquest país. I vostès han fet això estrictament, buscar, a través de la paraula i del diàleg, acords. I, de fet, la prova està en el fet que han aprovat aquest Projecte de llei per unanimitat. Vostès avui i, durant uns quants mesos, han fet de polítics i no els ha passat res, ha estat bé.

Per tant, jo reivindico també la política, d'alguna manera, com a absolutament necessària per poder transformar la realitat que estem vivint. I deixin-me anar una miqueta més enllà. Vostès han fet de polítics però, sobretot, han fet de ciutadans i ciutadanes, i aquest és un concepte de compromís amb la societat. Per tant, jo els encoratjo a tot un seguit de coses, si em permeten. Els encoratjo a estar informats, a saber què passa, fonamental en la societat en què vivim. Els encoratjo a participar en el disseny de la societat que vostès hauran de dirigir, que vostès hauran de regir, en la qual vostès hauran de viure. Els encoratjo a ser crítics però també a tenir esperit de servei, les dues coses són fonamentals per a una ciutat més justa. Els encoratjo, sobretot, a fer la seva feina, la que fan en aquests moments, treballar, estudiant i aprenent, que són coses diferents, sobretot estudiant i aprenent, a formar-se, per tant, a fer-ho de la millor manera possible.

En el món en què vivim, en aquest en què vivim ara, però sobretot en el que vostès viuran més directament, el coneixement serà el valor més preuat, i el coneixement l'estan adquirint avui. Confio que vos-

tès mostrin aquest interès per al seu país. Si volem una Catalunya millori més lliure, on les persones visquin amb benestar i llibertat, cal que tots hi posem de la nostra part. Amb aquest exercici vostès n'hi han posat de la seva. No girem l'esquena a la política, siguem conscients que fent bé tots i totes la nostra feina, estem fent una Catalunya millor, estem fent un món millor.

Moltes gràcies i s'aixeca la sessió. (*Aplaudiments.*)

La sessió s'aixeca a les dotze del migdia.

Annex

Llei de defensa i foment de conductes saludables

Preàmbul

L'educació física i l'esport són elements importants per a la salut de les persones. S'ha de potenciar la pràctica d'activitats psicofísiques i esportives accessibles a tothom per tal de possibilitar el desenvolupament personal, la solidaritat i el «companyerisme». S'ha de dotar l'entorn en què viuen els joves de tot d'elements, humans, materials i econòmics, que ajudin a difondre la pràctica de l'esport.

La pràctica de les diferents activitats físiques i esportives, a part de combatre malalties actuals com l'estrès i l'obesitat, entre d'altres, és un factor fonamental en la formació de tota persona. Cal que els mitjans de comunicació difonguin la pràctica de totes les activitats físiques i esportives, i no solament de les que donen beneficis econòmics.

Les conductes alimentàries sanes i equilibrades també tenen un paper molt important en el desenvolupament psicofísic i en la salut de les persones. Cal vetllar per la seguretat alimentària de tota la població. La manca d'informació en aquest àmbit pot comportar l'aparició de greus problemes per al correcte desenvolupament de la persona. Cal informar dels trastorns de l'alimentació com l'anorèxia nerviosa, la bulímia, l'obesitat i d'altres i, alhora, potenciar el consum dels aliments que són bàsics en les dietes sanes i equilibrades.

El consum de substàncies que generen dependència té greus efectes tant en la salut individual com en el benestar col·lectiu. Així, s'ha d'actuar amb fermesa per tal d'evitar els efectes nocius del consum de substàncies que generen dependència, potenciant campanyes antidroga i organitzant treballs conjunts entre joves i extoxicòmans o professionals directament relacionats amb el tema. Especialment, s'han de fomentar entre els joves conductes de rebuig del consum d'aquestes substàncies i evitar que la societat inciti al consum tant de les drogues il·legals com les legals, les quals poden ser igual de perjudicials que les primeres.

Títol I

De l'activitat física i esportiva

Article 1

Dotació dels centres escolars

1. El Govern ha de dotar tots els centres escolars públics dels elements i recursos necessaris, humans, materials i econòmics, perquè l'alumnat pugui incrementar la pràctica de l'educació física i esportiva, especialment en esports educatius i saludables en hores escolars i extraescolars.

2. Les dotacions governamentals als centres públics s'hauran de fer tenint en compte la localització geogràfica de cada centre i el nombre d'alumnes. Els elements mínims s'hauran de renovar quan faci falta.

Article 2

Incentivació de l'activitat física i esportiva

1. Els centres escolars han d'incentivar la pràctica de l'activitat física i esportiva amb el material necessari i amb activitats extraescolars.

2. La pràctica d'una activitat física i esportiva ha de formar part del projecte escolar dels centres i s'ha d'incloure en el currículum escolar de l'alumnat, i prioritzar sempre l'esforç i no únicament les seves aptituds.

3. La pràctica d'una activitat física i esportiva ha de formar part del projecte escolar dels centres i s'ha d'incloure en el currículum escolar de l'alumnat.

Article 3

Pràctica de l'activitat física i esportiva

1. Tots els alumnes han de practicar algun tipus d'activitat física i esportiva durant el seus estudis d'ensenyament secundari obligatori (ESO) i d'una manera optativa a batxillerat. L'educació física i esportiva dels joves i adolescents ha de tenir com a primer objectiu la seva salut física i mental. Per tant, s'han d'excloure totes les pràctiques que, pel seu risc, el seu caire competitiu o perillós, no siguin recomanables per a joves.

2. Tots els alumnes han de practicar algun tipus d'esport durant dos crèdits anuals, en horari lectiu dels seus estudis d'educació infantil, primària i ESO. Ho podran fer de forma opcional al batxillerat i als cicles formatius.

3. Les associacions de mares i pares i representants dels alumnes, en coordinació amb les direccions dels centres escolars, són els encarregats de coordinar la pràctica esportiva en els centres en horari extraescolar.

4. Les associacions de mares i pares rebran de la UEC (Unió de Consells Esportius de Catalunya) i, en el seu cas, dels Consells Comarcals, les subvencions anuals necessàries per tal d'oferir a l'alumnat activitat esportiva en horari extraescolar i per poder pagar el personal qualificat.

Article 4

Participació i integració de l'alumnat

1. Cal integrar tots els alumnes en la pràctica esportiva, inclosos els qui tinguin algun tipus de discapacitat. Així, s'han de programar pràctiques esportives que permetin la participació i la integració de tots els alumnes, i valorar, en els alumnes amb algun tipus de discapacitat, la seva actitud i disposició sense tenir en compte el seu rendiment final. Malgrat tot, l'activitat esportiva no serà obligatòria per a aquests alumnes; i també caldrà adequar les instal·lacions esportives per facilitar-ne la pràctica, i s'han d'agrupar els alumnes segons les seves aptituds a l'hora de practicar esport i practicar activitats adients segons el nivell.

2. Als centres hi ha d'haver les infraestructures adequades per als alumnes que tinguin algun tipus de discapacitat.

Article 5

Instal·lacions esportives

1. Hi ha d'haver uns mínims d'instal·lacions esportives en cada població, d'acord amb el nombre d'habitants i l'entorn geogràfic en què es troba.

Aquestes instal·lacions seran públiques i gratuïtes quan la seva utilització per menors d'edat tingui com a objectiu el foment de conductes saludables.

2. Les instal·lacions esportives en les poblacions de més de cinc-cents habitants han d'ésser, com a mínim, les següents: un camp d'esports, un poliesportiu cobert i una piscina coberta de vint-i-cinc metres o més.

3. Les poblacions de menys de 500 habitants i que estan aïllades o mal comunicades geogràficament també han de tenir dret a aquestes instal·lacions bàsiques.

4. Les poblacions de menys de cinc-cents habitants, però amb més de cent habitants han de tenir, com a mínim, les següents instal·lacions esportives: una piscina descoberta i una pista d'esports públiques.

5. Totes aquestes instal·lacions esportives han de tenir un preu assequible i han d'estar disponibles la majoria dels dies de l'any.

6. En tots els casos hi ha d'haver sempre personal sanitari qualificat.

7. Pel que fa als centres d'ensenyament tindrem un sanitari dependent de les característiques del centre i del lloc.

Títol II

De l'alimentació

Article 6

L'alimentació

Les persones han de tenir llibertat per triar allò que mengen. Una alimentació correcta és un constituent fonamental per al bon creixement i rendiment físic i mental i per a la bona salut de la persona. L'educació en aquest àmbit ha de formar part dels projec-

tes curriculars dels centres educatius dintre del crèdit comú de ciències naturals. L'alimentació de l'alumnat és responsabilitat dels pares. Cal potenciar la seguretat alimentària de tal manera que tots els nens i els joves gaudeixin dels mitjans alimentaris bàsics i necessaris per al seu creixement i desenvolupament.

Article 7

Crèdit sobre alimentació

Cal, dins l'àmbit escolar, que l'alumnat sigui co-neixedor de quines són les pràctiques alimentaries més correctes per mitjà de xerrades i tallers impartits en els centres educatius. S'estableix, a més a més, un tema dedicat a l'alimentació dintre del crèdit comú de ciències naturals del cicle superior de primària i el primer i segon cicles de l'ESO.

Article 8

Prevenició dels trastorns alimentaris

1. El centres educatius han d'establir els mecanismes necessaris per prevenir trastorns alimentaris com l'anorèxia nerviosa, la bulímia, l'obesitat i d'altres. Han de fixar, també, serveis d'atenció (especialistes, psicòlegs) per tractar i prevenir aquests trastorns.

Un altre mecanisme serà informar no només els alumnes sinó també els pares de la prevenció d'aquests trastorns alimentaris.

2. En els casos en què hi hagi indicis que un alumne o alumna té algun trastorn alimentari, el centre educatiu ho comunicarà en primer terme a l'alumne o alumna i, quan aquests ho tinguin present, ho comunicarà als responsables legals, que s'ocuparan de comunicar-ho als centres sanitaris. El centre educatiu té l'obligació de proporcionar un psicòleg o psicòloga especialitzats en aquest trastorn.

S'ha de conscienciar l'alumnat que l'aspecte físic no és el més important i que jugar amb la salut pot ser perjudicial.

Article 9

Hàbits alimentaris saludables

Podem constatar que s'introdueixen nous hàbits alimentaris en detriment dels hàbits tradicionals, molt més saludables. Cal potenciar els hàbits alimentaris més saludables, com la dieta mediterrània. S'ha d'establir un control ferm sobre determinats establiments alimentaris, especialment els de menjar ràpid (*fast-food*). S'ha d'intervenir en les ofertes o els regals que s'ofereixen al client, sobretot en els dirigits a la població infantil.

Article 10

Dietes equilibrades

1. Els menús dels centres d'ensenyament no han de contenir un excés de productes que potenciïn un

desequilibri en la dieta; estaran basats en una dieta equilibrada i seran aprovats per un expert en dietètica i alimentació, després de passar per controls sanitaris periòdics.

2. Els comerços de productes alimentaris poc saludables estan en el seu dret d'establir-se en els entorns escolars. És responsabilitat del centre educatiu conscienciar i mentalitzar l'alumnat de quins són els hàbits alimentaris propicis per a la seva salut. En cap cas es pot prohibir la venda d'un aliment a l'escola o fora d'aquesta.

Títol III

De les mesures de control i assistència de les dependències de l'alcohol, del tabac i de les coles

Article 11

Regulació de consum i venda de l'alcohol, el tabac i d'altres

Cal promoure un consumidor conscient i cal educar els nens i els joves en el rebuig del consum i en una formació de la voluntat per potenciar el rebuig d'aquestes substàncies perjudicials per a la salut.

1. Es considera que l'edat de consum i compra d'aquestes substàncies ha de ser la mateixa que l'edat laboral (els setze anys).

2. S'han d'unificar els textos que fan referència a la venda i el consum de begudes alcohòliques, tabac i d'altres substàncies addictives.

3. Quan es parla de coles també cal incloure-hi altres substàncies addictives (pastilles, etcètera.)

Article 12

Indústries tabaqueres i de productes alcohòlics

1. Cal potenciar les visites a les indústries que es dediquen a l'elaboració de tabac o a la fabricació de begudes alcohòliques, ja que augmenten el coneixement dels joves sobre l'elaboració d'aquests productes i del seu contingut, i fan que la informació obtinguda no en fomenti el consum.

Article 13

Publicitat de tabac o de begudes alcohòliques

1. La publicitat sobre el tabac i les begudes alcohòliques ha d'estar regulada pel Departament de Sanitat i Seguretat Social, que ha de procurar eliminar la publicitat (incloses les marques que fan referència a aquestes substàncies) d'aquests productes en activitats esportives, samarretes, etc., dirigides a les activitats dels joves (concursos, etc.) Tampoc es permeten els missatges indirectes o la publicitat subliminar.

2. El Departament de Sanitat i Seguretat Social ha de promoure campanyes contra el tabaquisme, l'alcoholisme i d'altres addiccions a través de la publicitat, la premsa, la radio, la televisió, i de l'àmbit educatiu.

Article 14

Tractament de les dependències de l'alcohol i del tabac

Atès que la dependència de l'alcohol i del tabac és considerada una malaltia, el Departament de Sanitat i Seguretat Social ha d'establir mesures de tractament d'aquestes dependències a l'abast de tota la població i donar informació de la seva existència als ciutadans.

Article 15

Prohibició de fumar i d'ingerir begudes alcohòliques

1. El fet de fumar o ingerir begudes alcohòliques en l'àmbit dels establiments escolars és una falta i, com a tal, li són aplicables les sancions corresponents, establertes pel Decret 266/1997, perquè aquestes conductes són greument perjudicials per a la convivència als centres escolars.

2. No es permet de fumar a les instal·lacions o llocs públics tancats ni dins dels centres sanitaris. En tot cas, s'establiran zones de fumadors o fumadores i de no fumadors o no fumadores.